

**OPINIA ZESPOŁU ROBOCZEGO KRAJOWEJ KOMISJI DO SPRAW OCEN ODDZIAŁY-
WANIA NA ŚRODOWISKO W SPRAWIE DOTYCZĄCEJ ROZPRZESTRZENIANIA SIĘ
ODORÓW Z PRZEDSIĘWZIĘCIA POLEGAJĄCEGO NA BUDOWIE SKŁADOWISKA OD-
PADÓW W ODPOWIEDZI NA WNIOSEK GENERALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRO-
DOWISKA Z 4 STYCZNIA 2022 R.,
ZNAK: DOOŚ-WAPIS.400.256.2021.PD**

I. Posiedzenie Zespołu roboczego Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko

14 marca 2022 r. w formie wideokonferencji odbyło się posiedzenie Zespołu roboczego Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko (dalej jako KKOOS), utworzonego Uchwałą nr 1/2022 Prezydium KKOOS (dalej jako Uchwała), podjętą zgodnie z § 5 ust. 1 *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie funkcjonowania Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnych komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko* (Dz. U. poz. 1745).

Zgodnie z podjętą Uchwałą, do zadań Zespołu roboczego należy:

- 1) przeprowadzenie analizy dokumentacji sprawy rozpatrywanej przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w ramach postępowania odwoławczego od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w dniu 26 listopada 2018 r., sygn. RDOŚ-Gd-WOO.4207.184.2017.IB.17 dla przedsięwzięcia pn. „Budowa kwatery składowej B3 odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne wraz z niezbędnymi elementami zagospodarowania terenu na działkach nr 5/1, 6/1, 7/62, 7/44, 177/2 (obręb Łężyce) na terenie zakładu Eko Dolina Sp. z o.o. w Łężycach”;
- 2) sporządzenie opinii dotyczącej:
 - a) potencjalnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych ograniczających powstawanie oraz rozprzestrzenianie się odorów z przedmiotowego przedsięwzięcia,
 - b) prawidłowości przyjęcia warunków określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
 - c) propozycji rozwiązań pozwalających na realizację wymagań zawartych w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2877/19, dotyczących określenia zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie uciążliwości odorowych na podstawie wyników analizy, o której mowa w pkt 1.

W posiedzeniu udział wzięli członkowie Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko powołani w skład Zespołu roboczego oraz pracownicy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska odpowiedzialni za prowadzone postępowanie odwoławcze (imienna lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu znajduje się w Protokole z posiedzenia Zespołu roboczego).

Po analizie zgromadzonej w przedmiotowej sprawie dokumentacji oraz w wyniku przeprowadzonej na posiedzeniu dyskusji, Zespół roboczy KKOŚ przyjął niżej przedstawioną opinię w sprawie.

II. Przedmiot sprawy i przebieg postępowania odwoławczego

Przedsięwzięcie stanowiące przedmiot analiz Zespołu roboczego KKOŚ polegać będzie na budowie kwatery składowej B3 odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne wraz z niezbędnymi elementami zagospodarowania terenu na terenie zakładu „Eko Dolina” Sp. z o.o. w Łęzycach. Inwestycja swoim zakresem obejmie następujące działki w obrębie Łęzycy: 5/1, 6/1, 7/62, 7/44, 177/2.

Zgodnie z zapisami obowiązujących przepisów prawa jest to inwestycja zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Z tego względu inwestor wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach załączając do niego raport o oddziaływaniu na środowisko.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji została wydana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w dniu 26 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.184.2017.IB.17.

Od wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odwołało się Ekologiczne Stowarzyszenie Przyjaciół Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego EKOPARK, a także 90 osób fizycznych, wnosząc o jej uchylenie, wstrzymanie wykonania oraz uznanie mieszkańców miejscowości Łęzycy za strony postępowania.

W związku z wniesionym odwołaniem, sprawa trafiła do rozpatrzenia przez organ II instancji – Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Decyzją z 17 września 2019 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.32.2019.KN.12 umorzono zostało postępowanie odwoławcze. Organ odwoławczy stwierdził, że żadna z odwołujących się osób nie posiada prawa rzeczowego do nieruchomości znajdujących się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, a zatem osoby te nie posiadają interesu prawnego, który umożliwiłby dopuszczenie ich do uczestnictwa w postępowaniu odwoławczym prowadzonym przed organem II instancji.

Z powyższym stanowiskiem nie zgodzili się odwołujący, wnosząc do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Sąd dopatrywał się w działaniu organu II instancji naruszenia norm prawa materialnego, które uzasadniało uwzględnienie skargi. Sąd orzekł o uchyleniu zaskarżonej decyzji (wyrok z 21 października 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2877/19).

Ze względu na sygnały od osób skarżących, że uciążliwości odorowe występują także na terenach położonych poza zasięgiem ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do atmosfery przyjętym w raporcie OOŚ, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 21 października 2021 r. zobowiązał organ II instancji (Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska) do przeprowadzenia odpowiednich badań i określenia progów wyczuwalności zapachowej na działkach będących własnością skarżących. Sąd uznał za przedwczesne stanowisko organu odwoławczego, że biorąc pod uwagę przewidywany zasięg

ponadnormatywnej emisji m.in. gazów i pyłów do atmosfery osobom składającym odwołania w niniejszej sprawie nie przysługuje przymiot strony w rozumieniu art. 28 Kpa. Sąd uznał za błędne stanowisko organu, że skarżący nie mogą być uznani za stronę w postępowaniu odwoławczym od decyzji RDOŚ w Gdańsku.

III. Opinia Zespołu roboczego KKOŚ

Zespół roboczy KKOŚ stwierdza, że zgromadzona na potrzeby rozpatrzenia sprawy dokumentacja (decyzja środowiskowa RDOŚ w Gdańsku, raport OOS, załączniki do raportu, wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu, decyzja GDOŚ, wyrok WSA w Warszawie) jest wystarczająca do wydania opinii. Nie ma również potrzeby sporządzenia koreferatu lub ekspertyzy. Obszerna dyskusja przeprowadzona na posiedzeniu Zespołu roboczego 14 marca 2022 r. pozwala na przekazanie Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska poniższych rekomendacji:

a) potencjalne rozwiązania techniczne, technologiczne, planistyczne i organizacyjne ograniczające powstawanie oraz rozprzestrzenianie się odorów z przedmiotowego przedsięwzięcia

Przedstawione w Raporcie OOS rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne ograniczające powstawanie oraz rozprzestrzenianie się odorów z przedmiotowego przedsięwzięcia, którym jest budowa nowej kwatery składowiska B3, są prawidłowe i zgodne z wiedzą technologiczną. Warunki przestrzenne przenikania odorów na tereny zewnętrzne w stosunku do działek właściciela nie są dostatecznie rozpoznane, co może prowadzić do występowania lokalnej i okresowej uciążliwości zapachowej. Kwestia ta, w powiązaniu z analizą oddziaływań skumulowanych powinna być rozważona w Raporcie OOS. W stosunku do analizowanego przedsięwzięcia, czyli nowej kwatery składowiska B3 należy w sposób właściwy prowadzić:

- odgazowanie składowiska (ujęcie biogazu, jego oczyszczanie i wykorzystanie energetyczne),
- eksploatację składowiska (w tym minimalizację powierzchni części czynnej kwatery, stosowanie izolacyjne warstwy pośredniej, unikanie depresji stropowej oraz zjawisk detencyjnych, składowanie wyłącznie przetworzonych biologicznie odpadów organicznych, właściwe zagęszczanie odpadów etc.),
- zagospodarowanie (skolektorowanie) i podczyszczanie odcieków powstających na kwaterze składowiska.

Zespół roboczy KKOŚ pragnie podkreślić, że istotne z punktu widzenia ograniczenia uciążliwości zapachowej całego Zakładu (nie jest to związane bezpośrednio z planowanym przedsięwzięciem) jest oddziaływanie skumulowane związane z eksploatacją innych obiektów i instalacji zlokalizowanych na terenie Zakładu. Właściwa (zgodna z wymaganiami Najlepszej Dostępnej Techniki) i określona w decyzji o pozwoleniu zintegrowanym, eksploatacja instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, kompostowni pryzmowej selektywnie zebranych odpadów organicznych, biofiltru, a także sposób rekultywacji i odgazowania kwater B1 i B2, etc. w sposób znaczący powinna ograniczyć emisję substancji złośliwych, a przez

to ograniczyć uciążliwość zapachową Zakładu. Istotne wydaje się być właściwe opracowanie i podanie do wiadomości publicznej Programu zapobiegania i ograniczenia emisji odorów tj. planu zarządzania odorami zgodnie z wymaganiami BAT 12 określonymi w załączniku *Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L208 z 17.08.2018, str. 38)*, jak następuje: „*W celu zapobiegania występowaniu emisji odorów lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia, w ramach BAT należy opracować i wdrożyć plan zarządzania odorami, stanowiący część systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1) i obejmujący wszystkie poniższe elementy, oraz dokonywać jego regularnych przeglądów:*

- *protokół zawierający działania i harmonogram;*
- *protokół monitorowania zapachów określony w BAT 10;*
- *protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia zapachu, np. skargi;*
- *program zapobiegania występowaniu zapachów i ich ograniczania, mający na celu określenie ich źródeł; określenie udziału poszczególnych źródeł oraz wdrożenie środków zapobiegawczych lub ograniczających...”*

b) prawidłowość warunków określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Zespół roboczy KKOŚ nie zgłasza zastrzeżeń do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w piśmie z 26 listopada 2018 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.4207.184.2017.IB.17. Określone w niej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia są prawidłowe.

c) propozycja rozwiązań pozwalających na realizację wymagań zawartych w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2877/19, dotyczących określenia zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie uciążliwości odorowych

Biorąc pod uwagę zapisy opracowania pt. „**Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej**”, ATMOTERM S.A. (wraz z grupą autorów), Warszawa, październik 2020 r., m. in.: „(...) Uzyskany przestrzenny rozkład stężeń substancji zapachowych, wyrażanych jako 98 percentyl ze stężeń jednogodzinnych występujących w ciągu roku, w istotnym stopniu kształtowany jest przez lokalny rozkład prędkości i kierunków wiatru. W zależności od przyjętego poziomu odniesienia zasięg i obszar oddziaływania znacząco różnią się dla obu analizowanych lokalizacji. Przy poziomie odniesienia 1,0 ou/m³ zasięg oddziaływania wynosi od 810 do 1 520 m dla Wrocławia oraz od 570 do 1 190 m dla Żywca. Przy poziomie odniesienia 1,5 ou/m³ zakresy wynoszą odpowiednio 400-950 m i 360-660 m. Generalnie obszar oddziaływania przyjmuje kształt niesymetryczny, będący pochodną miejscowej różnicy wiatrów. Proponuje

się przyjęcie minimalnej odległości, zgodnie z uzyskanymi wynikami modelowania (...)” sugerujące dla lokalizacji przedsięwzięć z zakresu gospodarki odpadami oraz oczyszczalni ścieków, zastosowanie stref buforowych wokół zabudowy – **1 500 m**, (choć zdaniem Zespołu odległość ta powinna dotyczyć lokalizacji na przeważającym kierunku wiatrów).

Zespół roboczy KKOOS sugeruje także, aby składających odwołania w niniejszej sprawie właścicieli działek, na których zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa, odległych od planowanej inwestycji (kwatery B3, a nie inne instalacje na terenie zakładu) o nie więcej niż 1500 m, uwzględnić jako strony w rozumieniu art. 28 Kpa.

Niniejsza opinia została przyjęta przez członków Zespołu roboczego KKOOS, zgodnie z § 2 ust. 2 w zw. z ust. 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie funkcjonowania Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnych komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko (Dz. U. poz. 1745).

Sekretarz Zespołu roboczego

mgr Barbara Wojciechowska

Przewodniczący Zespołu roboczego

dr inż. Piotr Manczarski